

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/144/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3018200045
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Nevedelová
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:3018200045.1

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu MUDr. O. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/X, XXX XX Z. I., právne zastúpený Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom, so sídlom Stred 60/55, 017 01 Považská Bystrica, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 38526-3/2017-BA z 12.12.2017, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 18Sa/5/2018-75 z 26. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **p r e r u š u j e** do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod evidenčným číslom spisu Rvp 361/2021.

o d ô v o d n e n i e :

1. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 26. júla 2018, č.k. 18Sa/5/2018-75, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej č. 38526-3/2017-BA z 12.12.2017 (ďalej „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Považská Bystrica č. 379-29/2017-PB zo dňa 28.03.2017, ktorým pobočka rozhodla, že žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe (SZČO) nezaniklo povinné nemocenské a povinné dôchodkové poistenie dňa 31.12.2007, ale zaniklo 30.06.2009.

3. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že v prejednávanej veci zostalo medzi účastníkmi sporné právne posúdenie postavenia žalobcu ako SZČO ku dňu 31.12.2007. Žalobca mal za to, že v dôsledku zrušenia povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti Trenčianskym samosprávnym krajom k uvedenému dňu stratil status SZČO. Naďalej však bol držiteľom licencie L1A na výkon samostatnej zdravotníckej praxe v povolani lekára, ktorá ho oprávňovala na výkon podnikania, pre ktorú skutočnosť žalovaná zastávala názor, že žalobca je stále SZČO pre účely povinného dôchodkového a povinného nemocenského poistenia, ktoré u neho naďalej trvalo aj po 31.12.2007 pre dosiahnutie príjmu za rok 2006 prevyšujúceho zákonnú hranicu 12-násobku vymeriavacieho základu. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca bol aj po 31.12.2007 považovaný za SZČO, pretože bol naďalej držiteľom licencie L1A, ktorá sa považuje za oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného zákona zakladajúce status SZČO (§ 5 písm. c) zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31.12.2010), a pretože dosiahol za rok 2006 kvalifikovaný príjem.

4. Rozsudok krajského súdu napadol žalobca (sťažovateľ) kasačnou sťažnosťou, v ktorej namietal právne posúdenie veci krajským súdom. Uviedol, že licencia na výkon samostatnej zdravotníckej praxe sama o sebe nezakladá aj reálnu možnosť vykonávania činnosti, nakoľko tú je možné vykonávať výlučne na základe dohody s iným poskytovateľom, z čoho vyplýva, že subjekt, ktorý je držiteľom licencie L1A má len oprávnenie uchádzať sa o výkon tejto činnosti u iného poskytovateľa. Z uvedeného vyplýva, že ak žalobca, ktorý by bol oprávnený na základe L1A, avšak súčasne by nebol oprávnený dosahovať príjem (nakoľko činnosť je možné vykonávať len na základe dohody s iným poskytovateľom), nenapĺňa

materiálnu podmienku na to, aby bol považovaný za SZČO. Ďalej uviedol, že vznik pracovného pomeru žalobcu je výnimkou, ktorá má jednoznačne za následok zmenu v posudzovaní žalobcu ako SZČO.

5. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadrila žalovaná, ktorá s rozhodnutím krajského súdu súhlasila. Uviedla, že do 31.12.2010 sa za SZČO na účely sociálneho poistenia považovala každá fyzická osoba, ktorá mala oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu okrem činnosti fyzickej osoby v pracovnom pomere, na ktorej výkon je povinná mať oprávnenie podľa osobitného predpisu. Licencia L1A nie je nevyhnutným predpokladom vykonávania zdravotníckeho povolania v pracovnom pomere, t.j. na výkon zdravotníckeho povolania v pracovnom pomere nie je dotknutá osoba povinná mať licenciu na výkon samostatnej zdravotníckej praxe (L1A). Táto licencia je výlučne určená na výkon samostatnej zdravotníckej praxe, a preto len táto licencia sa považuje na účely sociálneho poistenia za oprávnenie na vykonávanie činnosti podľa osobitného predpisu.

6. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 9Sžsk/144/2018 zo dňa 29.01.2020 bolo konanie v predmetnej veci prerušené do právoplatného rozhodnutia Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp.zn. 1Vs/3/2019, pretože v tomto konaní sa riešili otázky, ktoré mohli mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobcu.

7. Dňa 24.11.2020 Veľký senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1Vs/3/2019 rozhodol rozsudkom o zamietnutí kasačnej sťažnosti, v dôsledku čoho odpadla prekážka, pre ktorú bolo konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 9Sžsk/144/2018 prerušené, a z tohto dôvodu Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 9Sžsk/144/2018 zo dňa 03.12.2020 rozhodol o pokračovaní v konaní.

8. Medzičasom bola proti rozhodnutiu Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 podaná ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy SR.

9. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

10. Keďže rozhodnutie Veľkého senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Vs/3/2019 zo dňa 24.11.2020 bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou, pričom výsledok konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky môže mať význam pre rozhodnutie kasačného súdu v právnej veci žalobcu, kasačný súd pristúpil k procesnému postupu podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP a konanie v danej veci opätovne prerušil.

11. Podľa § 100 ods. 3 SSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.